

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationes vitae Christi

Pseudo-Bonaventura

[Straßburg], [um 1496]

Jesus remansit in hierusalem. Luce. ii. Capitulum. XIII

[urn:nbn:de:bsz:31-289983](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289983)

ena ugelista q̄ tunc erat annoꝝ q̄n
q̄. Nam legit̄ de eo q̄ obijt anno
a passiōe dñi. lxxvij. etatis sue anno
xxvij. Et sic t̄pe passiōis. xxxi. ānos
habebat cū dñs Iesus haberet tri
gintatres ⁊ p̄az plus. Cum ḡ dñs
Iesus hoc reditū esset septē annoꝝ
Johes erat q̄nq̄ annoꝝ. Intuere
eos s̄l stantes ⁊ uersantes prout
dñs d̄s dabit tibi. Nō fuit ille di
scipulus quē postea familiari⁹ di
ligebar Iesus.

Iesus remāsit

i hierl'm. Lu. ij. Ca. XIII

Quam autē esset Iesus annoꝝ
duodecim: ascēdit cū parētī
bus in hierusalē s̄m̄ s̄uetu
dinē ⁊ preceptū diei festi: ⁊ durabat
p̄ septē dies. Laborat nūc puer Je
sus itinerib; legis: ⁊ vadit nunc: ⁊
honorat patrē suū celestē in festis
suis. Est em̄ amor s̄m̄us inter pa
trem ⁊ filiū. S; maior erat ei affli
ctio ⁊ dolor cordis acerbi⁹ d̄ eius
in honoratiōe: in perōꝝ multiplici
um cōmissiōe: q̄s de honore a parē
tis ⁊ exterioris pompe ⁊ festi leticia
Grabatq; dñs legis obseruās le
gem: ⁊ inter alios uersans humi
liter q̄si qliber alius pauperculus
Cōsumatis autē dieb; festi: recedēt
busq; parētib; puer Iesus remāsit
in hierl'm. Attende hic bñ ad oīa q̄
dicunt ⁊ fiunt: ⁊ te presentē exibe
as: valde em̄ deuota ⁊ pficua ma
teria est. Dixi autē iam tibi q̄ naza
reth vbi dñs habitat distat ab hier
usalē p. lxxij. miliaria vel circa.
Cum ḡ mater ⁊ Joseph p̄ diuersas
vias incedentes uener̄t in sero ad
locū vbi diēta cōplebat: ⁊ vbi hospi
tari deberēt: vidēs dñā Joseph si

ne puero quē cum ip̄o redire crede
bat: querit ab eo vbi est puer? Et il
le. Nescio: q; nō redijt mecū: sed re
cum cū redire credebā. Tunc illa
dolori uehemēti ⁊ cussa cū lachry
mis dicit. Nō redijt mecū video q̄
n̄ bñ custo diuī filiū meū. Et volēs
ire p̄ domos q̄tum decēter potuit
illo sero circuibat querēs de illo et
dicēs. Vidisti ne filiū meū? Et vir
p̄ dolore ⁊ ardore desiderij se p̄tine
bat. Joseph autē sequebat̄ eam cur
flectu. Quo nō inuenit: qualē quie
tem habere poterāt tūp̄e cogita: ⁊
maxime mater q̄ artius diligebat.
Et licet a notis p̄fortaret: tñ nō po
terat p̄solari. Quid em̄ erat perde
re Iesum. Cōspice bene eā ⁊ uehe
mēt̄ cōparere ei: q; in amaritudi
ne ⁊ angustia est aīa eius i hac ho
ra. Nō ḡ turbemur qñ tribulatio
nes habemus: q; etiā matri nō pe
percit. Dñs em̄ eas ad suos ueni
re p̄mittit: ⁊ signū est dilectiōis no
bis: q; expedit eas habere. Tandē
dñā in camera se recludēs in oīo
nēz planctū se p̄uertit dicēs: O d̄s
p̄ eterne clementie: vobis placuit
mibi dare filiū v̄m: sed ecce perdi
di eū: ⁊ nescio vbi sit: reddite mibi
illū. O p̄ tollite mibi hāc amaritu
dinē: ⁊ docete me filiū meū. Respi
cite p̄ ad afflictionē cordis mei: n̄
ad negligentā meā: incaute ei me
habui: s; negligēt̄ feci: s; p̄pter be
nignitatē vestrā reddite eū mibi:
q; sine ip̄o viuere nō possum. O s̄
li dulcissime vbi es: qd est d̄ te ap̄
quē nunc hospitari? Nunqd̄ ad
patrē tuū redijsti in celū? Scio em̄
q; hō verus es ex me nat⁹: ⁊ alias
ab herode quesitū in egyptū te por
taui. Pater tuus ab oī malo te cu

Hodiat fili mi. Indica mihi ubi sis
 fili mi et venia ad me, vel tu redi ad
 me: parce mihi hac vice: quia nunquam
 amplius pertingeret mihi ut te custo-
 dia negligenter. Nunquam aliquid of-
 fensa feci tibi fili mi. Propter quam
 est causam recessisti a me. O fili mi
 ne tardes venire ad me. Nunquam ex
 quo natus es sine te sui comedi vel
 dormiui: nisi nunc solimodo: sine
 te at sum: et nescio quare hoc factum
 sit. Et scis quia tu es spes mea: vita
 mea: et omne bonum meum: et sine te non
 possum esse. Indica mihi ergo ubi
 nunc es: et quomodo valeam te inuenire?
 Talibus et similibus dicebat mater per se ro-
 tam nocte angustiabar super dilectum
 filium suo. Mane vero sequenti domum
 exeuntes querebant eum per circumstan-
 tia loca. Nam per plures vias pate-
 bat reditus: sicut quod de senis vellet
 ire pisas: ire posset per podium boniti
 per colle aliamque loca. Magne igitur se-
 quenti circumuendo ibat per alias vias
 querentes eum inter cognatos et no-
 tos. Quo tunc etiam non inuenit ma-
 ter quasi sine spe antrabat nec pore-
 rat solari. Tertio die redeuntes in
 hierusalem inuenit eum in templo sede-
 re in medio doctorum. Tunc ipsa qua
 se reuincens exhilarata genuflexit:
 et cum lacrymis gratias egit. Puer autem
 videns matrem venit ad eam: quem ipsa
 inter brachia suscipiens: stringensque
 et deosculans dulciter: ponit vultum
 ad vultum: et eum in gremio suo ali-
 quantulū reposuit: et sic cum eo requie-
 uit. Neque enim tunc loquere temeritu-
 dine potuisset. Postea respiciens
 eum dixit ei. Fili quid fecisti nobis sic?
 Ego per totum dolentes querebam
 te? At ille dixit. Quid est quod me que-
 rebatis? Nesciebatis quia in his quae pa-

tris mei sunt: oportet me esse? At il-
 li non intellexerat. Dixit ergo illi mater.
 nolo quod redeam in domum nostram
 Nonne vis venire nobiscum? At ille
 respondit. Ego faciam quod placuerit vobis.
 Et rediit cum eis Nazareth. Vidisti
 ergo afflictionem matris in dicto nego-
 cio. Sed quid fecit ille puer in illo tri-
 duo. Considera eum et attende quomodo se re-
 cumbit ad hospitale pauperum: cum ve-
 recundia se perit hospitari. Tunc
 ibidem comedit puer Iesus cum pau-
 peribus. Considera etiam eum sedentem in-
 ter doctores vultu placito sapienter
 et reuerenter: et audiebat et interroga-
 bat eos quasi ignorans: quod ex humi-
 litate sciebat: et ne ipsi verecunda-
 rent super mirabilibus responsis eius
 potes autem in predictis tria conside-
 rare valde notabilia. Primum est quod
 quod vult deo adherere non debet inter
 sanguineos perferari: sed ab eis re-
 cedere. Nonne puer Iesus dimisit
 dulcissimam matrem cum patris oculis
 intendere voluit? Et postea quesi-
 tus inter cognatos et notos non fuit
 inuentus. Secundum quod quod spiritus viuus non
 miret si aliquis in mente arida remanet
 te videt sicut derelictum se esse a deo
 cum hoc etiam mater christi pertigerit. Non
 ergo mente tabescat. Sed diligenter eum que-
 rat per continuū exercitium spiritus in sacris
 meditationibus: in bonis operibus per-
 stendo: et reinueniet eum. Tertium est:
 quod non debet esse quod proprii sensus aut
 proprii voluntatis. Nam cum dominus Je-
 sus dixisset quod oportebat eum patris
 operibus intendere: mutauit consilium
 sequendo voluntatem matris: et recessit
 cum ea et cum nutricio suo Ioseph:
 et erat subditus eis. In quo mira-
 ri potes eius humilitatem. Nec sicut
 de textu Anselmi. Et hinc etiam: id est

a duodecimo anno vsq; ad tricesi-
mū annū saluatoris: miro q; sic
crāsilit̄ calamus scriptoz. **H**inc
aut̄ forsitā suggerit̄ aio lectoris: ne
se nimis publicēt acta minor. **E**t
Ber. sup hoc x̄bo. **L**ū esset **J**esus
annoz duodecī. **U**bi inq; eras bo-
ne **J**esu p̄ illud triduū: q̄s tibi cibū
ministravit aut potū? **E**gre vt per
oia te n̄c p̄formares paup̄tan: et
vt oēs miserat̄ z calamitates susci-
peres: q̄si vnus de turba pauperū
stipendia per hostia mendicabas.
Quis dabit tibi illaz buccellaz
medicatarz participē fieri: vel saltē
illius edulij diuinis reliquijs sagi-
nari.

De meditatiōe quid fecit
christus a duodecimo anno
vsq; ad tricesimū vel princi-
piū trigesimi anni. **Ca. XV**

Jesus dñs **J**esus a tēplo z
birlm cū parētib; suis erat
in ciuitate nazareth subdi-
tus illis: z habitauit ibidē. **R**e inde
vsq; ad p̄ncipiū tricesimi anni nō
reperit̄ in scripturis: q; in isto toto
tpe fecerit aliqd qd̄ videt̄ valde mi-
rabile. **Q**uid ḡ meditat̄eris eū fe-
cisse? **S**terit̄ ne dñs **J**esus otiosus
tāto tpe: vt nil fecerit dignū recita-
tiōe z scriptura? **S**i fecisset cur nō
fuisset scriptū vt alia facta sua zoio
videt̄ stupor? **S**z attende hoc bñ:
q; parēt̄er videbis: q; nil faciēdo
fecit magnifica. **N**ilq; d̄ ei^o factis
a mysterio vacat: s; sic virtuose lo-
quebat̄ z opabat̄ sic virtuose tace-
bat z req̄sebat z se subtrahēbat.
Magister igit̄ sūmus aliqñ doctū
rus x̄tutes z viā vitē: cepit a iuue-
tute opa facere virtuosā: s; mō mi-

rabili ac magnifico: retro actisq; tē-
porib; inaudito. s; reddēdo se aspe-
ctui hoim̄ inutile z abiectū ac insi-
piētē: vt deuote et sine temeraria
assertiōe cogitari p̄t. **E**t cū hac mo-
dificatiōe oia tibi affirmo: q; p̄ au-
toritates sacre scripture aut scōz
doctoz nō pbant̄: vt in p̄ncipio tibi
dixi. **S**ubtrahēbat ḡ se a p̄for-
mā z p̄uersatiōe hoim̄: ibat ad syna-
gogā. i. ad ecclesiā: stabat ibi mul-
tū in oīone in loco viliori se ponēs
redibat domū: stabat cū matre: et
aliqñ suū nutriciū iuuabat p̄ tran-
sitiū: eūdo vel redeūdo inter hoies
ac si nō inueniret hoies. **M**irabā-
tur cuncti cernētēs iuuenē tā spe-
ciosuz nil facere: qd̄ apparet laude
dignū. **E**xpectabāt em̄ q; magnifi-
ca faceret z probi viri opa. **C**um cū
puer erat. p̄ficiēbat erate z sapia co-
rā t̄ro z hoib; . **S**z ecce crescēs z ve-
niēs ad annū viceſimūquintū z vl-
tra nulla opa faciebat p̄tendētia
aliquā specē probitatis z virilita-
tis. **S**trubeant vebemēt̄er z deri-
debant eum dicentes. **I**ste est qui-
dam inuitilis. **I**ste est idiota z ho-
mo de nihilo: stultus z insipiens:
nec litteras discit: z inter gentes in
proverbiū venit: q; erat grandis z
captiuus: z hunc viuēdi modū sic
cōiter tenebat z p̄tinuabat: qd̄ ap̄d
oēs cōiter erat vilis: z abiect^o repu-
tabat. **Q**d̄ bñ p̄ p̄phetā fuerat ante
dictū i p̄sona ei^o. **E**go aut̄ sū vernus
z nō hō: opprobriū hoimz abiectio
pleb̄ zē. **V**ides igit̄ qd̄ faciebat nil
faciēdo: reddebat se oib; vile z ab-
iectū vt p̄dixi. **S**z an h̄ p̄p̄z videt̄:
tpe qd̄ nō indigebat: s; ego certe i
oib; operib; nostris nullū maius
reputo: nec difficilius cognosco.